

Szanowni Państwo!

Oddajemy w Państwa ręce kolejny autorski przegląd orzecznictwa podatkowego, w ramach którego wybieramy i komentujemy najciekawsze wyroki w sprawach podatkowych. Życzymy miłej lektury!

Spis treści

1. Dostawy ciągle i kurs waluty przy fakturach zbiorczych – interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 września 2025 r., nr 0113-KDIPT1-2.4012.686.2025.2.MC.....	2
2. Wątpliwości przy opodatkowaniu pożyczki ciąg dalszy – kiedy powstaje obowiązek podatkowy w VAT? – wyrok WSA w Gdańsku z 8 października 2025 r., sygn. I SA/Gd 596/25.....	5
3. Recharakteryzacja transakcji w świetle przepisów o cenach transferowych – wyrok WSA w Poznaniu z 20 listopada 2025 r., sygn. I SA/Po 708/23.....	7
4. Powiązania osobowe z JST a zwolnienie ze sporządzenia dokumentacji cen transferowych – wyrok WSA w Poznaniu z 30 września 2025 r., sygn. I SA/Po 374/25.....	9
5. Sprzedaż towarów i form do produkcji jako dwa różne świadczenia – wyrok NSA z 26 września 2025 r., sygn. akt I FSK 1233/22.....	11
6. Wydatki na spotkania integracyjne współpracowników (B2B) jako koszty reprezentacji – wyrok NSA z 17 września 2025 r., sygn. II FSK 23/23.....	14
7. Ulga na robotyzację na urządzenia w magazynie – wyrok WSA z 8 października 2025 r., sygn. I SA/Bd 470/25.....	18

styczeń 2026

Dostawy ciągłe i kurs waluty przy fakturach zbiorczych

Interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 16 września 2025 r., nr 0113-KDIPT1-2.4012.686.2025.2.MC

Dyrektor KIS w interpretacji z 16 września 2025 r. potwierdził, że powtarzalne dostawy towarów realizowane w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego mogą być traktowane jako **dostawa ciągła w VAT**, co pozwala na wystawianie **jednej faktury zbiorczej za okres rozliczeniowy** oraz zastosowanie **jednego kursu waluty** do przeliczenia całej transakcji.

Interpretacja ma istotne znaczenie praktyczne dla podmiotów dokonujących dużej liczby powtarzalnych dostaw, w szczególności w obrocie międzynarodowym.

Stan faktyczny

Wnioskodawcą była polska spółka z o.o., czynny podatnik VAT, prowadząca działalność polegającą na realizacji **personalizowanych nadruków na towarach** (m.in. odzież, tekstylia, akcesoria). Spółka dokonywała:

- dostaw krajowych,
- wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów,
- eksportu towarów,

na rzecz kontrahentów biznesowych, w ramach stałej współpracy handlowej.

Charakterystyczne cechy modelu biznesowego:

- duża liczba **pojedynczych wysyłek** realizowanych w różnych dniach,
- brak możliwości z góry określenia liczby dostaw w danym okresie,
- rozliczenia w **ustalonych okresach tygodniowych lub dwutygodniowych**,
- fakturowanie „z dołu”, po zakończeniu okresu rozliczeniowego,
- ceny ustalane w walutach obcych (EUR, USD),
- transport organizowany przez Spółkę.

Dotychczas Spółka, przy fakturach obejmujących wiele dostaw z różnych dni, stosowała **techniczne uśrednianie kursów walutowych** – wewnątrznie przypisując kursy do poszczególnych dostaw, a następnie prezentując na fakturze jedną, uśrednioną wartość.

Spółka powzięła wątpliwość, czy taki model można uporządkować poprzez kwalifikację całej współpracy jako **dostaw ciągłych**, z konsekwencjami dla momentu powstania obowiązku podatkowego i kursu waluty.

Spółka zapytała w szczególności:

1. Czy powtarzalne dostawy towarów realizowane w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego i rozliczane w okresach tygodniowych lub dwutygodniowych mogą być uznane za dostawy ciągłe w rozumieniu art. 19a ust. 3 i 4 ustawy o VAT?
2. Czy w konsekwencji Spółka może wystawiać jedną zbiorczą fakturę za dany okres rozliczeniowy?
3. Czy do takiej faktury dopuszczalne jest zastosowanie jednego kursu waluty, ustalonego zgodnie z art. 31a ustawy o VAT?

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor KIS w pełni zgodził się ze stanowiskiem Spółki.

Organ potwierdził, że:

- dostawa ciągła w VAT nie wymaga nieprzerwanego fizycznego świadczenia,
- może ona polegać na **ciągu następujących po sobie, odrębnych dostaw**, jeżeli:
  - są realizowane w ramach jednego stosunku zobowiązaniowego,
  - mają ustalone, następujące po sobie okresy rozliczeniowe,
  - służą jednemu gospodarczemu celowi.

Fakt, że możliwe jest wyodrębnienie pojedynczych wysyłek, **nie wyklucza** uznania ich za dostawę ciągłą.

W konsekwencji:

- obowiązek podatkowy powstaje z **końcem okresu rozliczeniowego**,
- Spółka może wystawić **jedną fakturę zbiorczą**,
- do przeliczenia całej faktury na złote może zostać zastosowany **jeden kurs waluty** (NBP lub EBC), właściwy dla dnia poprzedzającego moment powstania obowiązku podatkowego.

Organ odstąpił od sporządzenia własnego uzasadnienia, co oznacza pełną akceptację argumentacji przedstawionej przez Spółkę.

Okiem eksperta ABC Tax – Tomasz Napierała

Ta interpretacja jest bardzo dobrą wiadomością dla firm stosujących modele sprzedażowe oparte na dużej liczbie powtarzalnych dostaw. Potwierdza ona, że przy odpowiednim ukształtowaniu relacji handlowych możliwe jest systemowe uporządkowanie fakturowania i rozliczeń VAT.

Jednocześnie warto zachować ostrożność. W innych interpretacjach organy podatkowe wyraźnie podkreślają, że **sama powtarzalność dostaw oraz ustalenie okresów rozliczeniowych nie przesądza automatycznie o uznaniu ich za dostawy ciągłe**. Przykładowo, w interpretacji z 15 października 2024 r. (sygn. 0112-KDIL3.4012.550.2024.1.NS) wskazano, że zapewnienie ciągłości dostaw czy nawet długofalowa umowa o współpracy nie wystarcza, jeżeli każda dostawa może być wyodrębniona co do daty i ilości towaru. W takich sytuacjach fiskus może nadal traktować każdą wysyłkę jako odrębną dostawę, z wszystkimi tego konsekwencjami podatkowymi.

Dla uznania, że mamy do czynienia z dostawą ciągłą kluczowe są zatem jasno określone okresy rozliczeniowe, jeden stosunek zobowiązaniowy oraz faktyczne rozliczanie dostaw w ramach tych okresów. Bez tego fiskus może próbować wrócić do rozliczania każdej dostawy osobno.

Rekomendowałbym głównym księgowym, aby przy wdrażaniu takiego modelu:

- zweryfikowali treść umów i warunków ramowych,
- sprawdzili zgodność systemów księgowych z momentem powstania obowiązku podatkowego,
- rozważyli zabezpieczenie modelu interpretacją indywidualną, jeśli skala transakcji jest istotna.

Omawiana interpretacja nie jest przełomowa (z takim podejściem można było się już spotkać). Potwierdza ona możliwość uproszczeń VAT przy ciągłych dostawach towarów.

Tomasz Napierała
Doradca podatkowy
Partner w ABC Tax

tel. 797 720 901
tnapierala@abctax.com.pl

Wątpliwości przy opodatkowaniu pożyczki ciąg dalszy – kiedy powstaje obowiązek podatkowy w VAT?

Wyrok WSA w Gdańsku z 8 października 2025 r., sygn. I SA/Gd 596/25

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła podatnika, który zdecydował się na rezygnację ze zwolnienia z VAT dla świadczonych usług finansowych (wybrał ich opodatkowanie). Spór z organem podatkowym dotyczył momentu powstania obowiązku podatkowego dla odsetek od udzielonej pożyczki.

Podatnik stał na stanowisku, że skoro dla pożyczek zwolnionych z VAT polskie przepisy przewidują **metodę kasową** (obowiązek powstaje w momencie otrzymania zapłaty), to ta sama zasada powinna dotyczyć pożyczek opodatkowanych. Argumentował, że charakter transakcji pozostaje ten sam, a Polska, implementując dyrektywę VAT, powinna stosować moment kasowy do konkretnego rodzaju transakcji, niezależnie od tego, czy korzysta ona ze zwolnienia, czy nie.

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor KIS nie zgodził się z tym podejściem. Uznał on, że metoda kasowa jest wyjątkiem zarezerwowanym **wyłącznie dla usług finansowych korzystających ze zwolnienia**. W przypadku wyboru opodatkowania pożyczki, należy – zdaniem Organu – stosować **zasady ogólne**. Dyrektor KIS przyjął, że pożyczka jest usługą o charakterze ciągłym. W związku z tym, jeśli okresy rozliczeniowe nie zostały określone lub są dłuższe niż rok, obowiązek podatkowy powstaje z upływem każdego roku kalendarzowego, aż do momentu zakończenia świadczenia usługi.

Stanowisko WSA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku oddalił skargę podatnika, ale z innych przyczyn niż wskazał organ. Sąd uznał, że pożyczka nie jest usługą ciągłą. Według WSA wykonanie umowy pożyczki polega na konkretnym, jednorazowym (lub podzielonym na transze) udostępnieniu kapitału, a nie na świadczeniach cyklicznych i powtarzających się. Sąd uznał

więc, że nie ma podstaw do stosowania przepisów o usługach ciągłych i rozliczania VAT na koniec roku, lecz jednocześnie nie przyznał racji podatnikowi w kwestii stosowania zasady kasowej dla usług opodatkowanych.

Okiem ekspertki ABC Tax – Elżbieta Skurczak

Moment powstania obowiązku podatkowego przy pożyczce zwolnionej z VAT jest łatwy do ustalenia – wynika wprost z przepisów ustawy o VAT. Problem pojawia się, gdy: (i) pożyczka jest opodatkowana podatkiem VAT w Polsce lub (ii) udzielenie pożyczki stanowi tzw. eksport usług. Wówczas ustalenie, kiedy wynagrodzenie z tytułu udzielenia pożyczki powinno być wykazane w deklaracji sprawia trudności.

Rozstrzygnięcie WSA w Gdańsku obarczone jest błędem interpretacyjnym, wynikającym z powierzchownej analizy relacji między prawem krajowym a Dyrektywą VAT. Sąd, skupiając się na braku cykliczności świadczeń, błędnie uznał, że pożyczka nie stanowi usługi o charakterze ciągłym, lecz jest wykonana w momencie udostępnienia kapitału. Usługa pożyczki trwa jednak nieprzerwanie od momentu udostępnienia kapitału aż do jego zwrotu, co wypełnia definicję ciągłości niezależnie od harmonogramu spłat czy technicznego sposobu wypłaty środków.

Problemem prawnym w analizowanej sprawie jest to, że Polska skorzystała z uprawnienia do wprowadzenia kasowego momentu powstania obowiązku podatkowego dla usług finansowych, lecz ograniczyła go w ustawie o VAT wyłącznie do czynności zwolnionych. Można argumentować, że skoro ustawodawca powiązał moment opodatkowania pożyczki z otrzymaniem zapłaty, zasada ta powinna być stosowana jednolicie zarówno do pożyczki zwolnionej z VAT, jak i pożyczki opodatkowanej tym podatkiem. Obecna praktyka organów, akceptowana przez WSA, prowadzi do sytuacji, w której wybór opodatkowania usług finansowych wymusza na podatniku przejście na mniej korzystne zasady ogólne.

Elżbieta Skurczak
Radca prawny
Partner w ABC Tax

tel. 533 336 434
eskurczak@abctax.com.pl

Recharakteryzacja transakcji w świetle przepisów o cenach transferowych

Wyrok WSA w Poznaniu z 20 listopada 2025 r., sygn. I SA/Po 708/23

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła spółki, która ponosiła opłaty licencyjne za korzystanie ze znaku towarowego należącego do podmiotu powiązanego. Organ podatkowy zakwestionował te płatności w ramach kontroli CIT za rok 2016/2017 uznając, że koszty opłat licencyjnych nie odzwierciedlają transakcji jakie zawarłyby ze sobą podmioty niepowiązane. Organ stwierdził, że to Spółka ponosiła koszty związane z rozwojem, utrzymaniem i wykorzystywaniem przedmiotowego znaku towarowego a właściciel pełnił jedynie funkcję związaną z ochroną prawną znaku towarowego. W konsekwencji, organ podatkowy zakwestionował sposób kwalifikacji umowy licencyjnej i dokonał recharakteryzacji transakcji, uznając ją de facto za inną umowę (administracyjną) i na tej podstawie zwiększył zobowiązanie podatkowe Spółki.

Stanowisko WSA

WSA w Poznaniu uchylił zaskarżoną decyzję organu I i II instancji. Sąd wskazał, że organ podatkowy nie miał podstaw prawnych do przekwalifikowania umowy licencyjnej na inny typ umowy w świetle przepisów obowiązujących w badanym okresie (przed 2019 r.). Taka ingerencja w kwalifikację umowy naruszała art. 11 ust. 1 ustawy o CIT, który umożliwiał organowi dokonanie wyłącznie korekty ceny zastosowanej w transakcji. Organy nieprawidłowo zastosowały zatem mechanizm tzw. recharakteryzacji, który został wprowadzony do systemu prawnego z dniem 1 stycznia 2019 r.

Okiem ekspertki ABC Tax – Natalia Chwała

Wyrok wpisuje się w linię orzeczniczą, która ogranicza możliwość retroaktywnego stosowania przepisów o recharakteryzacji transakcji. Orzeczenie podkreśla, że organy podatkowe nie mogą dowolnie przekształcać kwalifikacji umów, jeśli brak jest wyraźnej podstawy prawnej do takiego działania. Podejście takie należy ocenić pozytywnie, bowiem recharakteryzacja jest jednym z najsilniejszych narzędzi w cenach transferowych, które pozwala organowi ingerować w samą istotę transakcji, a nie tylko w jej cenę.

Niemniej jednak, należy pamiętać, że przepis o recharakteryzacji może być stosowany dla transakcji zawieranych od 2019 r. W praktyce oznacza to, że organ może uznać, iż strony powinny były zawrzeć inną, bardziej racjonalną gospodarczo transakcję – albo że dana transakcja w ogóle nie powinna być uznana za istniejącą. Przepis ten jest szczególnie stosowany w kontekście opłat licencyjnych oraz pożyczek

Natalia Chwała
Doradczyni podatkowa
Partner w ABC Tax

tel. 790 720 902
nchwala@abctax.com.pl

Powiązania osobowe z JST a zwolnienie ze sporządzenia dokumentacji cen transferowych

Wyrok WSA w Poznaniu z 30 września 2025 r., sygn. I SA/Po 374/25

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła skargi Spółki na interpretację indywidualną Dyrektora KIS z 31 marca 2025 r. Przedmiotem sporu było ustalenie czy Spółka jest zobowiązana do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych dla transakcji zawieranych z Gminą, w związku z występowaniem powiązań kapitałowych i osobowych.

Zgodnie z art. 11n pkt 5 ustawy o CIT, obowiązek sporządzenia lokalnej dokumentacji nie ma zastosowania, jeżeli „powiązania wynikają wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa lub jednostkami samorządu terytorialnego lub ich związkami”.

Spółka jest podmiotem, w którym udziały posiada Gmina. Realizuje ona zadania użyteczności publicznej na jej terenie, świadcząc m.in. usługi w zakresie opieki nad dziećmi, edukacji oraz sportu.

Istotnym elementem stanu faktycznego było to, że członek Rady Nadzorczej Spółki pełni jednocześnie funkcję Skarbnika Gminy. Spółka zawiera liczne transakcje z Gminą, których wartość może przekraczać progi dokumentacyjne określone w art. 11k ust. 2 ustawy o CIT.

Spółka argumentowała, że nie jest zobowiązana do sporządzenia dokumentacji cen transferowych, ponieważ przysługuje jej zwolnienie przewidziane w art. 11n pkt 5 ustawy o CIT. Wskazywała, że powiązanie kapitałowe z Gminą stanowi wyłączenie powiązanie z jednostką samorządu terytorialnego (JST), a ewentualne powiązanie osobowe nie pozbawia jej prawa do skorzystania z tego zwolnienia.

Stanowisko Dyrektora KIS oraz WSA

Dyrektor KIS uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. Organ argumentował, że obowiązek dokumentacji nie ma zastosowania tylko wtedy, gdy powiązania wynikają wyłącznie z powiązania ze Skarbem Państwa lub JST. W ocenie Organu, fakt, że oprócz powiązań kapitałowych

występuje także powiązanie o charakterze osobowym (Skarbnik Gminy w Radzie Nadzorczej Spółki), sprawia, że Spółka nie jest powiązana wyłącznie z JST. W związku z tym, Spółka jest zobowiązana do sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych.

WSA w Poznaniu uchylił zaskarżoną interpretację. Sąd wskazał, że członek Rady Nadzorczej nie posiada faktycznej zdolności do wpływania na kluczowe decyzje gospodarcze Spółki w rozumieniu art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy o CIT. Rada Nadzorcza pełni funkcję nadzorczą, natomiast to zarząd prowadzi sprawy Spółki i decyduje o jej działalności. W konsekwencji WSA stwierdził, że w okolicznościach niniejszej sprawy, zachodzą wyłącznie powiązania wynikające z powiązania skarżącej z JST.

Okiem ekspertki ABC Tax – Tetiana Startseva

Wyrok ma istotne znaczenie interpretacyjne dla wszystkich podmiotów, w których Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego posiada udziały.

Sąd jednoznacznie zakwestionował argumentację organu dotyczącą powiązań osobowych. WSA wyraźnie rozgraniczył formalną obecność w organach nadzoru od rzeczywistej zdolności do wpływania na podejmowanie kluczowych decyzji gospodarczych. Sam fakt pełnienia różnych funkcji w powiązanych podmiotach nie jest wystarczający – konieczne jest ustalenie, czy dana osoba faktycznie ma możliwość wpływania na decyzje gospodarcze.

Jeżeli osoba nie posiada ww. zdolności, podatnik zachowuje prawo do skorzystania ze zwolnienia przewidzianego w art. 11n pkt 5 ustawy o CIT, tj. do odstąpienia od sporządzania dokumentacji cen transferowych.

Wyrok jest nieprawomocny.

Tetiana Startseva
Młodszy Manager

tel. 61 852 58 45
tstartseva@abctax.com.pl

Sprzedaż towarów i form do produkcji jako dwa różne świadczenia

Wyrok NSA z 26 września 2025 r., sygn. akt I FSK 1233/22

Stan faktyczny

Spółka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie produkcji opakowań m.in. z tworzyw sztucznych. Produkcja odbywa się przy użyciu form zakupionych przez Spółkę. Koszt formy jest doliczany do ceny produkowanych towarów.

Opakowania są dostarczane dwóm podmiotom z grupy kapitałowej kontrahenta. Po osiągnięciu odpowiedniego progu sprzedaży wyrobów gotowych, prawo własności form do produkcji opakowań przechodzi na rzecz jednego z ww. podmiotów. Przez osiągnięcie ww. progu rozumie się zafakturowanie i opłacenie właściwej dla każdej z form liczby sztuk wyrobów gotowych wyprodukowanych przy jej użyciu.

Wątpliwości budziło m.in. to, czy dostawę opakowań oraz dostawę form (służących produkcji tych opakowań) należy traktować z punktu widzenia podatku VAT jako świadczenie złożone, w konsekwencji objęte (tworzące) jedną podstawą opodatkowania.

Zdaniem Spółki, sprzedaż form powinna być uznana za świadczenie pomocnicze względem świadczenia głównego w postaci sprzedaży wyrobów gotowych.

Stanowisko Dyrektora KIS i WSA

Dyrektor KIS wskazał, że dostawa wyrobów (opakowań) i dostawa form to dwa odrębne świadczenia, dla których ustalane są właściwe im oddzielne podstawy opodatkowania. Za takim stanowiskiem opowiedział się również WSA.

WSA we Wrocławiu w wyroku z 5 kwietnia 2022 r. (sygn. I SA/Wr 337/21) wskazał, że w sprawie nie występuje taka zależność, aby dostawa opakowań nie mogła być realizowana (nie mogła istnieć) bez dostawy formy do ich produkcji. Brak jest przy tym podstaw aby przyjąć, że dostawa formy do produkcji opakowań nie mogłaby zostać dokonana bez dostawy wyrobów gotowych.

Ponadto podkreślono, że dostawa formy do produkcji opakowań może nastąpić w różnych momentach produkcji, co potwierdza, że dostawa opakowań nie jest bezpośrednio związana z dostawą formy do ich produkcji.

Sąd powołał się również na to, iż dostawa form ma zostać dokonana do jednego kontrahenta, podczas gdy wyroby gotowe są dostarczane na rzecz dwóch podmiotów.

Stanowisko NSA

NSA utrzymał w mocy wyrok WSA. NSA oddalił skargę Spółki z uwagi na to, że ta nie zawierała usprawiedliwionych podstaw (Spółka składając skargę nie powołała się na odpowiednie przepisy). Sąd wskazał, że merytorycznie może rozważać tylko tę sferę prawa materialnego, która została nakreślona w zarzutach skargi oraz powołanej w niej podstawie prawnej.

Spółka zarzuciła naruszenie m.in. art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT przez niewłaściwe zastosowanie, że w przedmiotowej sprawie koszty form nie stanowią kosztu dodatkowego dostawy opakowań w rozumieniu tego przepisu.

NSA uznał, że m.in. ww. przepis nie odnosi się do identyfikowania problematyki świadczeń złożonych, na którym skoncentrowane zostało stanowisko skarżącej Spółki. Nie jest on więc właściwy do prowadzenia i analizowania kwestii czy dany zespół różnych czynności opodatkowanych, a więc dostaw towarów lub świadczenia usług, stanowi jedno świadczenie złożone.

Sąd zauważył przy tym, że w przepisach dotyczących podatku VAT problematyka świadczenia złożonego (kompleksowego) nie została oddzielnie i wprost uregulowana. Niemniej bezpośrednio jest ona prawnie identyfikowana na tle tych regulacji, które odnoszą się do czynności opodatkowanych w postaci dostawy towarów i świadczenia usług. Z wyjaśnień NSA wynika zatem, że Spółka powinna postawić inne zarzuty i odwołać się w szczególności do art. 7 oraz art. 8 ustawy o VAT.

NSA wyjaśnił, że art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy o VAT stanowi o tym, co dolicza się do podstawy opodatkowania właściwej dla określonej wcześniej (uprzednio) czynności opodatkowanej stanowiącej usługę lub dostawę towaru, w tym takiej usługi / dostawy, która ma charakter złożony.

Oznacza to, że określenie podstawy opodatkowania, musi poprzedzać ustalenie do czego (do jakiej czynności opodatkowanej / jakiego świadczenia) doliczamy daną płatność (z czym ją wiążemy). Zatem to nie przez podstawę opodatkowania identyfikujemy rodzaj świadczenia (ewentualne świadczenia główne i pomocnicze), lecz dla określonego już rodzaju świadczenia określamy właściwą jemu podstawę opodatkowania.

Okiem ekspertki ABC Tax – Weronika Sydow

W analizowanej sprawie, NSA wskazał, że zamiast do przepisów odnoszących się do podstawy opodatkowania, należało się odnieść m.in. do ustawowej definicji dostawy towarów. Można zastanawiać się, jakie byłoby rozstrzygnięcie Sądu, gdyby Spółka postawiła właściwe zarzuty.

W kontekście uznania czynności za dwa odrębne świadczenia (a nie świadczenie złożone), należy zwrócić uwagę na to, że WSA podkreślił znaczenie m.in. tego, iż:

- dostawa form była dokonywana wyłącznie na rzecz jednego z nabywców towarów,
- forma mogła stać się własnością kontrahenta dopiero po pewnym czasie od dostawy produkowanych przy jej pomocy wyrobów,
- możliwe było zakupienie towarów bez nabywania formy, czy też nabycie formy bez zakupu towaru.

Z drugiej strony, można argumentować, iż forma jest niezbędna do produkcji wyrobów gotowych i jest z tą produkcją ściśle związana. Ponadto, z perspektywy nabywcy istotne jest nabycie towaru produkowanego przy pomocy formy (a nie samej formy), a forma jest jedynie narzędziem, które służy temu celowi. Wówczas być może koszty związane z nabyciem formy zostałyby potraktowane jako element dostawy wyrobów gotowych.

Należy przy tym oddzielić sytuacje, kiedy to nabywca jest jedynie obciążany kosztami narzędzia, bez przenoszenia na niego prawa do rozporządzenia towarem jak właściciel. Wydaje się, że w takim przypadku koszt formy powinien powiększać podstawę opodatkowania z tytułu dostawy produktu – nie dochodzi wówczas bowiem do dwóch odrębnych dostaw.

Weronika Sydow
Starszy konsultant

tel. 796 720 901
wsydow@abctax.com.pl

Wydatki na spotkania integracyjne współpracowników (B2B) jako koszty reprezentacji

Wyrok NSA z 17 września 2025 r., sygn. II FSK 23/23

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła spółki działającej w branży informatycznej, tworzącej oprogramowania komputerowe na zamówienie swoich klientów. Realizacja prac w spółce odbywa się w zespołach, w skład których wchodzi:

- osoby zatrudnione na podstawie umowy o pracę;
- osoby zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych, prowadzące własną działalność gospodarczą (umowy B2B).

Spółka wskazała, iż w celu poprawy komunikacji i wymiany wiedzy, organizuje spotkania integracyjne odbywające się w różnych miejscach np. w biurach, restauracjach, obiektach sportowych czy miejscowościach atrakcyjnych turystycznie. Finansuje przy tym koszty podróży, zakwaterowania, wyżywienia oraz dodatkowych atrakcji, a niekiedy koszty napojów alkoholowych. Wydatki te pokrywane są ze środków obrotowych Spółki.

Spółka stała na stanowisku, że wydatki na spotkania integracyjne stanowią KUP, gdyż wykazują pośredni związek z przychodami podatkowymi, a jednocześnie ich celem jest zachowanie źródła przychodów – zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT. Zdaniem spółki tego rodzaju wydatki nie stanowią kosztów reprezentacji, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT.

Stanowisko Dyrektora KIS

Dyrektor KIS uznał stanowisko spółki za **nieprawidłowe** w części dotyczącej:

1. **wydatków na alkohol dla pracowników i współpracowników** – organ wskazał, że niezależnie od statusu uczestnika spotkania integracyjnego tego rodzaju wydatki nie stanowią KUP, ponieważ nie przyczyniają się do osiągnięcia lub zabezpieczenia źródła przychodów

2. wydatków związanych z uczestnictwem w spotkaniach integracyjnych współpracowników (B2B) – organ uznał, że wydatki na rzecz współpracowników mają charakter reprezentacyjny, gdyż z osobami zatrudnionymi w ramach umów B2B łączą spółkę relacje biznesowe; zdaniem Dyrektora KIS poniesione wydatki służą kreowaniu pozytywnego wizerunku Spółki na zewnątrz.

Dyrektor KIS potwierdził natomiast możliwość zaliczenia do KUP wydatków poniesionych na organizację spotkań integracyjnych przypadających na pracowników Spółki.

Stanowisko WSA

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu uchylił interpretację w części dotyczącej wydatków związanych z uczestnictwem w spotkaniach integracyjnych współpracowników (B2B). Sąd uznał, że:

- Dyrektor KIS automatycznie zakwalifikował tego rodzaju wydatki jako koszty reprezentacyjne, wskazując na powiązania biznesowe i pomijając uzasadnienie Spółki;
- wydatki poniesione przez Spółkę nie stanowią kosztów reprezentacji, gdyż spółka wykazała, że ich podstawowym celem nie jest budowanie pozytywnego wizerunku;
- każdorazowo należy badać celowość wydatku pod kątem art. 15 ust. 1 ustawy o CIT.

W kwestii alkoholu WSA przyznał rację organowi, uznając, że trudno powiązać taki wydatek z celami integracyjnymi.

Stanowisko NSA

NSA był odmiennego zdania w zakresie wydatków na rzecz współpracowników – w wyroku z 17 września 2025 r. Sąd ten uchylił wyrok WSA przyznając rację DKIS.

NSA podkreślił fundamentalną różnicę między wydatkami ponoszonymi na organizację spotkań integracyjnych dla pracowników (zatrudnionych na podstawie umów o pracę) a wydatkami ponoszonymi na organizację tego rodzaju spotkań w części dotyczącej współpracowników (B2B).

Zdaniem Sądu wydatki ponoszone na rzecz współpracowników nie mogą faktycznie przyczyniać się do zwiększania przychodów lub zabezpieczenia źródła przychodów Spółki. Zaliczenie takich wydatków do KUP byłoby w istocie uznaniem wydatków Spółki na motywowanie współpracowników do lepszego prowadzenia własnej działalności gospodarczej. NSA wskazał, że z osobami zatrudnionymi w ramach umów B2B łączy Spółkę powiązania biznesowe jako równorzędnych partnerów. Ponadto, stwierdził, iż zasadniczym celem ponoszonych wydatków jest stworzenie odpowiedniego wizerunku spółki jako szczodrego kontrahenta. W konsekwencji, według NSA, wydatki ponoszone na rzecz kontrahenta gospodarczego (B2B) należy kwalifikować jako koszty reprezentacji wyłączone z KUP na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT.

W kwestii wydatków na alkohol NSA podtrzymał stanowisko WSA we Wrocławiu, zgodnie z którym wydatki na alkohol nie mogą być KUP, niezależnie od tego, czy dotyczą pracowników czy kontrahentów.

Okiem ekspertki ABC Tax – Aleksandra Ulążka

Kwestia zaliczania wydatków na spotkania integracyjne w części przypadającej na współpracowników (umowy B2B) jest przedmiotem sporów między organami podatkowymi a podatnikami.

Organy podatkowe konsekwentnie prezentują stanowisko zgodnie z którym, tego rodzaju wydatkom przypisuje się charakter reprezentacyjny, a tym samym nie ma możliwości zaliczenia ich do KUP.[1]

Powyższe podejście znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Przykładowo w wyrokach z 12 marca 2024 r. (sygn. II FSK 759/21) oraz z 19 października 2022 r. (sygn. II FSK 572/22), NSA potwierdził brak możliwości zaliczenia do KUP wydatków poniesionych na spotkania integracyjne dla współpracowników.

Mimo, że w przypadku pracowników (osób zatrudnionych na podstawie umów o pracę) nie ma wątpliwości, że tego rodzaju wydatki mogą stanowić KUP, okazuje się, że analogiczne wydatki poniesione na rzecz zleceniobiorców (umowy cywilnoprawne) według organów podatkowych również stanowią koszty o charakterze reprezentacyjnym[2].

W konsekwencji, jeżeli w spotkaniach integracyjnych uczestniczą zarówno pracownicy, jak i osoby współpracujące na podstawie umów innych niż umowa o pracę (osoby niebędące pracownikami), należy rozważyć wydzielenie części wydatków przypadającej na poszczególne grupy uczestników, gdyż organy podatkowe mogą zakwestionować zaliczenie całości wydatków do KUP.

---

[1]Np. interpretacja z 28 sierpnia 2025 r. (nr 0114-KDIP2-1.4010.348.2025.3.PK).

[2]Np. interpretacje z 9 czerwca 2025 r. (nr 0111-KDWB.4010.5.2025.2.BB); z 21 marca 2024 r. (nr 0114-KDIP2-1.4010.25.2024.2.PP)

Aleksandra Ulążka
Konsultantka podatkowa

tel. 61 852 58 45
aulazka@abctax.com.pl

Ulga na robotyzację na urządzenia w magazynie

Wyrok WSA z 8 października 2025 r., sygn. I SA/Bd 470/25

Stan faktyczny

Sprawa dotyczyła spółki będącej dystrybutorem produktów techniki napędowej. Zmodernizowała ona swój tradycyjny magazyn o nowy system logistyczno-magazynowy. Spółka wdrożyła system automatycznego składowania, w którym towary, zamiast na półkach, umieszczone są w pojemnikach wewnątrz aluminiowej siatki. Następnie roboty poruszające się na szynach, pobierają i dostarczają produkty do stanowisk kompletacji.

Spółka uważała, że zakupione urządzenia spełniają definicję „robotów przemysłowych” zawartą w art. 38eb ust. 3 ustawy o CIT oraz proces logistyczno-magazynowy jest nierozdzielnie związany z jej działalnością, co uprawnia ją do odliczenia od podstawy opodatkowania 50% poniesionych kosztów uzyskania przychodu w ramach ulgi na robotyzację.

W omawianym kontekście warto wskazać, że zgodnie z art. 38eb ust. 3 ustawy o CIT, za robota przemysłowego uznaje się automatycznie sterowaną, programowalną, wielozadaniową i stacjonarną lub mobilną maszynę, o co najmniej 3 stopniach swobody, posiadającą właściwości manipulacyjne bądź lokomocyjne dla zastosowań przemysłowych. Wspomniana maszyna musi m.in. być zintegrowana z innymi maszynami w cyklu produkcyjnym podatnika.[TN1] 1. [TN1]to bym dał do przepisów wyżej, 2. tylko to co relewantne - o zastosowaniu przemysłowym, a nie o wymianie danych, czy czujnikach

Stanowisko Dyrektora KIS

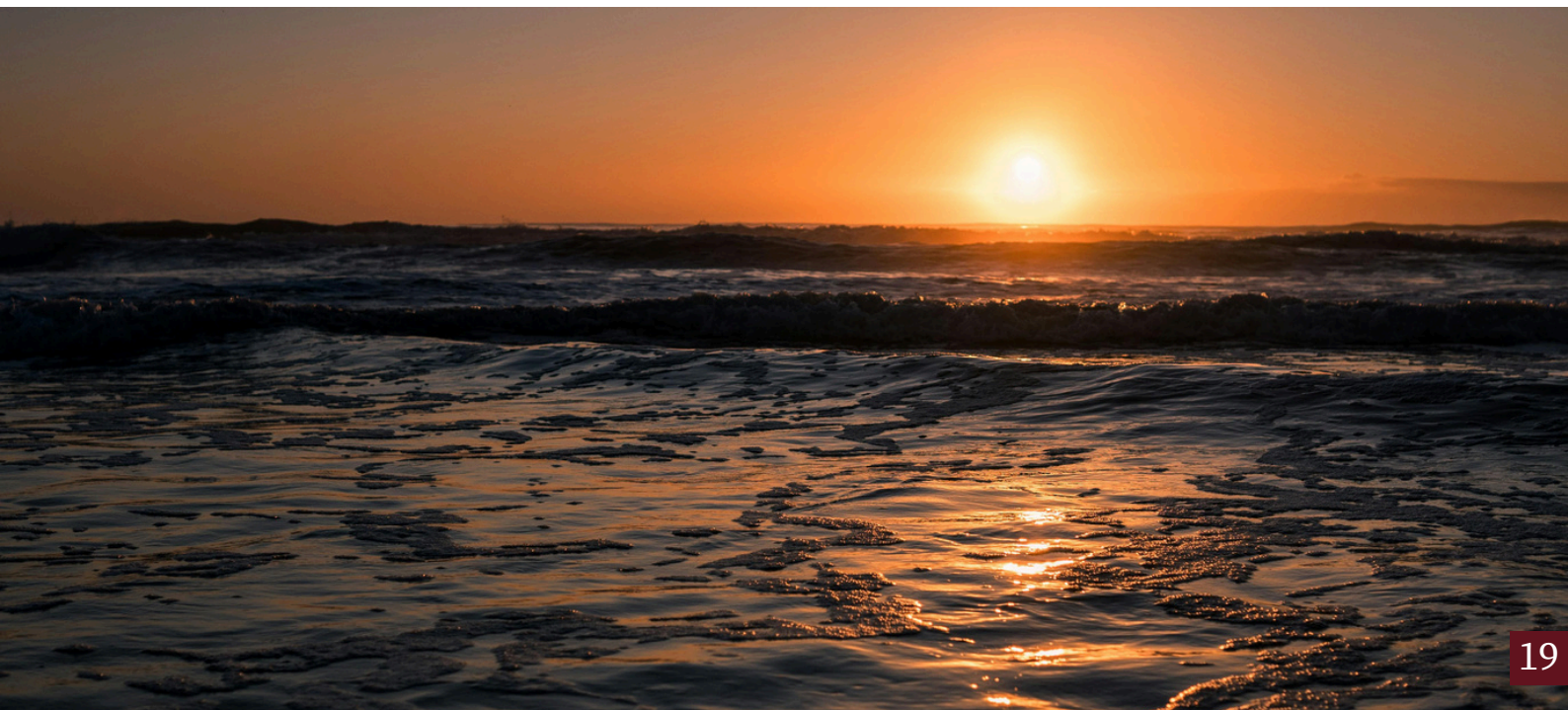
Dyrektor KIS stwierdził, że pomimo spełnienia warunków technicznych, roboty nie spełniają definicji robotów przemysłowych ze względu na udział tylko w procesie magazynowo-logistycznym. Organ wskazał, iż roboty te nie posiadają zastosowania przemysłowego, rozumianego jako związek ze ścisłą produkcją na dużą skalę towarów i wyrobów, które zasadniczo definiuje rozumienie robota przemysłowego.

Stanowisko WSA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy uwzględnił skargę spółki, uchylając interpretację indywidualną wydaną przez Dyrektora KIS.

WSA uznał, powołując się na uprzednie wyroki (sygn. III SA/Wa 614/23, I SA/Po 320/24), że pojęcie „zastosowanie przemysłowe” nie powinno dotyczyć wyłącznie etapu ścisłej produkcji. Sąd wskazał, że termin „cykl produkcyjny” obejmuje wachlarz procesów zachodzących po wyprodukowaniu towaru, które umożliwiają wejście towaru do obrotu, takich jak magazynowanie, kontrola jakości czy pakowanie. Tym samym proces magazynowania jest integralnym etapem cyklu produkcyjnego i narzędzia (roboty) wykorzystywane w jego realizacji również powinny być zaliczane do definicji robotów przemysłowych, które są zintegrowane z innymi maszynami w cyklu produkcyjnym.

Z powyższego wynika, że spółka jest uprawniona do skorzystania z tzw. ulgi na robotyzację w podatku CIT.

Okiem ekspertki ABC Tax – Julia Czekalska

Problematyczną kwestią w sprawie był zakres definicji robota przemysłowego, w kontekście użycia w danego rodzaju działalności.

Wyrok WSA stanowi korzystne dla podatników rozstrzygnięcie. Pozwala on na zastosowanie ulgi również przy robotach nie-strictly produkcyjnych, o ile wykonywane przez nie czynności pozostają w ścisłym związku z cyklem produkcyjnym.

Co istotne, organy skarbowe prezentują bardziej restrykcyjne podejście, uznając, że nie jest możliwe skorzystanie z ulgi, gdy profil działalności podatnika nie jest czysto produkcyjny. Dyrektor KIS wyraził takie stanowisko przykładowo w interpretacji z 7 listopada 2025 r. (nr 0111-KDIB2-1.4010.426.2025.1.ED), czy z 2 października 2025 r. (nr 0111-KDIB2-1.4010.344.2025.1.ED).

Aby zminimalizować ryzyko zakwestionowania możliwości skorzystania z ulgi, zwłaszcza w sytuacji, gdy wykorzystanie robota do działalności produkcyjnej nie jest jednoznaczne, rekomendowane jest wystąpienie z wnioskiem o interpretację indywidualną. Pozytywna interpretacja uchroni podatnika przed sankcjami. Istnieje jednakże istotne ryzyko zakończenia sprawy dopiero na poziomie NSA.

Wyrok jest nieprawomocny.

Julia Czekalska
Stażystka

tel. 61 852 58 45
jczekalska@abctax.com.pl

ABC TAX
ADVISORY & TRANSFER PRICING

Jeżeli są Państwo zainteresowani szczegółowymi informacjami w tym zakresie
lub naszym wsparciem,

ZAPRASZAMY DO KONTAKTU!

Elżbieta Skurczak
Radczyńi prawna | Partner w ABC Tax
tel. 533 336 434
eskurczak@abctax.com.pl

Tomasz Napierała
Doradca podatkowy | Partner w ABC Tax
tel. 797 720 901
tnapierala@abctax.com.pl

Natalia Chwała
Doradczyńi podatkowa | Partner w ABC Tax
tel. 790 720 902
nchwala@abctax.com.pl

Weronika Sydow
Starszy konsultant
tel. 796 720 901
wsydow@abctax.com.pl

Tetiana Startseva
Młodszy Manager
tel. 61 852 58 45
tstartseva@abctax.com.pl

Aleksandra Ułażka
Konsultantka podatkowa
tel. 61 852 58 45
aulazka@abctax.com.pl

Julia Czekalska
Stażystka
tel. 61 852 58 45
jczekalska@abctax.com.pl

ABC Tax Sp. z o.o.
ul. Paderewskiego 6/7
61-770 Poznań

Kontakt
tel. +48 61 852 58 45
biuro@abctax.com.pl